

И пред гроба на брата си Асена даде клетва: да внесе повече примиримост ^в ~~в~~ управлението, да изличи враждите, които прояждаха основите на престола и държавата, да обедини всички в един общ блян, по-висок от личните честолюбия и чувства.

Преданността към родината.

И народът му отвърна с обич и името му остана завинаги: Калопетър.

Хубавият, добрият Петър.

Но злоещото пророчество на куманската врачка трябваше да се изпълни.

Глава XXVIII

За Асена казваха, че бил сприхав, буен, властолюбив. Сега пък за Петра казваха, че бил премного добър, мек, отстъпчив, Само строгият взир на княз Иваница можеше да затвори бърливите уста, които винаги дирека да намират зло там, където не можеха да намерят лична изгода за себе си.

Твърде скоро опростените от Петра бунтовници подеха отново старата си тайна, рушителна дейност. Нямаше ли силната ръка на Асена, разложението се разпростираше все по-нашироко, насърчено ^{от} от благостта и незлобливостта на Петра.

А имаше и кой отдалече да подклажда разединението, да насъсква честолюбията. Болярите, които при внезапното падане на Иванко се бяха отказали от връзките си с него, доволни, че спасяват живота си, сега окопитили се вече, използваха царската милост и отново почваха да живеят със себелюбиви кроежи.

И отново семействата почнаха да се разяждат от вътрешни крамоли. Често пъти в един дом имаше привърженици на Петра и привърженици на Иванко. Бащи и синове, братя, братовчеди се